

her gaa ud fra og haabe paa, at det, som den højtærede Justitsminister ogsaa var inde paa, Falcks Zone-Brandvæsen, efterhaanden vil vise sig saa virkningsfuldt, at det maa kunne indføres omkring paa Landet.

Selv om der endnu kan rettes forskellige Anker mod Lovforslaget, vil der dog ved dets Gennemførelse paa forskellige Maader ske store Forbedringer. Dels vil de strammede Krav paa Bygningsomraadet medføre, at det bliver lettere for Mennesker og Dyr at slippe ud, naar der endelig kommer Brand, og dels er der jo ogsaa skærpede Bestemmelser med Hensyn til Omgangen med Ild, Lys og Tændstikker o. s. v., og samtidig er Loven blevet moderniseret, idet man ogsaa har medtaget elektriske Stærkstrømsanlæg og Lys- og Kraftanlæg. Fra vor Side er der derfor ogsaa Villighed til at medvirke til, at dette Lovforslag gennemføres i denne Samling, det skal jo underkastes Udvalgsbehandling, og denneskal ikke fra vor Side blive trukket i Langdrag; men naturligvis er der forskellige Bestemmelser, vi kunde ønske Ændring i, og jeg vil derfor tage Forbehold paa forskellige Punkter.

Jeg skal nævne nogle af de Bestemmelser, som jeg mener der kunde være Anledning til at se nærmere paa. Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen omtalte Bestemmelserne i § 28, 2det Stykke, ifølge hvilket Sogneraadet skal være berettiget til at fritage et vist Antal af tjenesteplichtige for et Aar ad Gangen og for denne Fritagelse indkræve en Afgift, der vil være at anvende til Fordel for Brandvæsenet. Det er naturligvis ogsaa en Maade at skaffe Penge paa til et saadant Brandvæsen, men for det første er det maaske tvivlsomt, om der vil komme særlig store Beløb ind, og for det andet er det forkasteligt at indføre det Princip, at man kan købe sig fri for en saadan Pligt. Hvis der er for mange tjenesteplichtige, vil det være ganske naturligt at fritage dem efter Tur, det vilde være mere naturligt end at følge Lovforslaget, saaledes som det her er affattet.

I § 29, 4de Stykke, bestemmes det, at af en Del af Brandmandskabet skal der oprettes en Ordensafdeling, hvis Medlemmer skal kendetegnes ved et Huebind. Nu er det vel saadan, at der ude omkring paa Landet er mange forskellige Slags Hovedbedækninger, og det er naturligt, at Stadshuerne ikke kommer paa i Brandtilfælde, og det kan vel derfor til Tider være overordentlig vanskeligt at faa anbragt saadanne Bind, f. Eks. paa en Sixpence vil det være overordentlig vanskeligt at faa et Bind anbragt paa en nogenlunde synlig

Maade. Dertil kommer, at en saadan Hovedbedækning maaske ikke sidder særlig fast paa Hovedet, den kan ryge af, og samtidig med, at den ryger af, ryger ogsaa Værdigheden som Ordenshaandhæver. Det vilde maaske derfor være mere naturligt at anbringe dette ydre Tegn paa Værdigheden f. Eks. paa Armen, hvor det er lettere at anbringe det, og i hvert Fald er der ikke Grund til at tro, at Armen skulde ryge af.

Ifølge § 35 skal Politimesteren paa hvert enkelt Sted paa Landet under Hensyn til Bygningernes Art og Benyttelse træffe Bestemmelse om, hvorvidt Ejeren skal anskaffe og vedligeholde en eller flere Stiger. Særlig i tætbebyggede Distrikter vil det dog maaske være et temmeligt stort Arbejde at paalægge Politimesteren; det er en Opgave, som maaske i højere Grad kunde paahvile f. Eks. Brandfogeden.

I Regeringens Forslag stod der i § 49, at Politimesteren eller Amtmanden i paa-trængende Tilfælde er berettiget til at forlange Assistance af en Købstads eller anden Kommunes eller privates Motor- eller Dampsprøjter, men i Landstinget er dette ændret til: den kommanderende paa Brandstedet o. s. v. Denne Ændring er sagtens foretaget ud fra den Betragtning, at det ikke altid er sikkert, at Politimesteren eller Amtmanden er til Stede. Der tilføjes dog, at hvis en af disse to er til Stede paa Brandstedet, skal Forlangendet billiges af den vedkommende. Derved er man alligevel inde paa den Tanke, at naar en af disse to Embedsmænd er til Stede, burde det være dem, der havde Kommandoen eller i hvert Fald kunde kræve det, hvis de ønskede det. Jeg mener derfor, det vilde være gavnligt at fastslaa, at hvis Politimesteren er til Stede, har han, hvis han ønsker det, den højeste Myndighed. I den nugældende Lov staar der i § 41, at kommer Politimesteren til Stede, kan han tage Kommandoen, hvis han dertil finder Anledning. Det er blevet mig fortalt, at selv med denne Bestemmelse er der forekommet Tilfælde, hvor der har været Kompetencestrid, idet den kommanderende paa Brandstedet ikke mente at burde tage Hensyn til det af Politimesteren fremsatte Ønske.

I § 60 gives der Justitsministeriet en meget vidtgaaende Bemyndigelse til at foreskrive Forandringer i og Tillæg til de Brandpolitiet vedrørende Forskrifter, hvortil Erfaringen maatte vise Trang, og til at udvide Bestemmelserne til Næringsbrug, Virksomheder og Oplag, der medfører mere end almindelig Brandfare. Jeg kan ikke se rettere end, at Justitsministeriet ved